Chukas/Balak 5783

Rabbi Oelbaum, my בָּרָא דְּאַהְרָא, once asked an interesting question. If someone knew he was going to be stranded on a desert island and he had a chance to take along two and only two ספרים, what two שפרים would he take? What would you suggest? So all of us said סידור and 99% of us said הומש . He said, nope. He said the סידור and a קיצור שולהן ערוך. And it's interesting that he said that, and if you think about it, it makes a world of sense. The author of the קיצור שולהן ערוך is Rav Shlomo Ganzfried, and he was a גאון. If you look at the דישור הולי in that anybody can read it and can understand it, and it's written so perfectly and so beautifully that you really think that a very simple person wrote it. But it's not. It's written by a גאון עולם. Rav Shlomo Ganzfried wrote other ספרים. And once upon a time, I had the opportunity at a ספרים store to see one of his other ספרים called the which means a palace.

It's a very slim little ספר. And Rav Oelbaum said about this ספר that as easy as the קיצור שולחן ערוך is to read, the אפיריון is extraordinarily difficult to read. It shows his גאונות. He gives you snippets from here and there, and you have to figure out what he's saying and where he got it from. Here comes פרשת חוקת אפיריון.

The pasuk says הַאַרָּה הַּתּוֹרָה. Why does it say that? It should have said הַאַרָּה הַתּוֹרָה. What does the פרה אדומה have to do with חוקת התורה? And he brings down from a goan Rav Heller, the בעל המחבר ספר בעל המחבר ספר אויקה מְשָּנִי הָיִּלְיּה מְשָּנִי הָיִלְיִּלְיִּה מְשְּנִי הָיִלְיִּלְיִּלְיִּתְּלְיִנְיִי בְּיִלְיִלְיִּלְיִּתְּלְיִנְיִי בְּיִלְיִּלְיִּתְּלְיִנְיִי בְּיִלְיִנְיִי בְּיִלְיִי בְּיִלְיִי בְּיִלְיִי בְּיִלְיִי בְּיִלְיִי בְּיִלְיִי בְּיִלְיִי בְּיִלְיִי בְּיִלִּיִי בְּיִלִייִ בְּיִלְיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִלְיִי בְּיִבְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִבְיי בְּיִבְּיי בְּיִבְייִ בְּיִבְּיי בְּיבְיי בְּיבִּיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִּיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִּיי בְּיבִּיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְיבִיי בְּיבִיי בְּיבִּיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִייי בְּיבִיי בְּיבִייי בְּיבִיי בְּיבִייי בְּיבִייי בְּיבִייי בְּיבִּיי בְּיבִּיי בְּיבִייי בְּיבִייי בְּיבִייי בְּיבִּיי בְּיבִּיי בְּיבִייי בְּיבִייי בְּיבִייי בְּיבִייי בְּיבִיי בְיבִייי בְיבִייי בְיבִייי בְּיבִייי בְיבִייי בְיבִּייי בְיבִייי בְּיבִייי בְיבִייי בְיבִייי בְיבִייי בְּיבִייי בְייי בְיבִייי בְיבִייי בְּיבִייי בְיבִייי בְיבִייי בְּיבִייי בְיייי בְיבִייי בְיייי בְיייי בְייייי בְייייי בְייייי בְייייי בְּייייי בְייייי בְייייי בְיייי בְיייי בְייבִייי בְיייייי בְיייייי בְיייי בְיייייי בְיבִייי בְייבִייי בְיייייי בְיייייי בְיייייי בְייי

The answer, he explains, lies in the wording of the pasuk: אָמָרְמִּי - I said, "I will become wise." That implies an attempt, an effort to understand. And still, י וְהִיא רְחֹוֹקָה מְּמֶּנִי - it remained far. This unique frustration applies only to פרה אדומה שבה. Why? Because the משהר is a paradox. It's משהרם מחשה and משהר משהר משהר the issue. If you try to figure out how it חשהר משהר עמאים, you're left wondering how it can at the same time משהר the משהר the משהר משהר the other way and try to understand how it משהר לשהרים אחרים the חשהר אחשה לא משהר שבאר אונה אונה שבא לא משהר לא משהר לא משהר שבא is the ultimate example of a חוק, it's completely beyond human logic. No matter how hard you try, you can't come up with a reasonable explanation. That's not the case with other number might be, even if we know that explanation isn't the real reason and that it's still just a חוקים.

Now, many שנים אפיקורסים, which he brings down and I know about this from experience, want to find a מצוה for a מצוה. The best example was what one of my rabbeim told me, I think it was Rav Moshe Tendler זצ"ל, he said the אפיקורסים or the or Reform Jews said Moses was a great hygienist, and he said you shouldn't eat pig because the pigs of those days all had trichinosis, a particular kind of worm that pigs are known to carry. So therefore today, when we raise the pigs hygienically, now we can eat pig. So the אפיריון brings this down exactly, he says, they try to find a מצוה for a מצוה but he says, the מצוה שנה פיקורס. But he says, the הבל יפצה פיהם hey should, Hashem should shut their mouths. We are מצוה bethe all of the mitzvos of the torah, whether or not we understand them, whether or not there's a reason for it, even those we think we understand the reason, we have to believe that each and every is a given to say the say is a pitch to be a say in the say in the say is a pitch the say in the say in the say in the say is a pitch the say in the say in the say in the say is a pitch the say in the say in

We have to learn this out from פרה פרה. It's intellectually impossible to figure out the reason for the פרה. So therefore that is a teaching for all the other מצות, just like all the other מצות, even if there's a שכל it, we still have to follow it regardless of whatever comes along, because that's גזירה arms ברוך הוא just as it's a מצות. So whether or not you have the reason, you have to keep all the מצות as it's a הוק ה.

That's why it says החוקת החוקת ואאר. Why? פרשת פרה teaches us that all of the Torah, we have to keep it only because Hashem told us to keep it.

Now, in פרשת בלק one of בלב"s - not most famous ברכות, but a pretty famous ברכה is, בלבד יַשְׁכּן הָן עָם לְבָדָד יִשְׁכּן. (Not the one you thought I was going to say, מַה טֹבוּ אֹהֶלֶיהָ יַעַקֹב. That's pretty good too.)

How does the letters of ב', ה'ל teach you אהדות So he brings down a fascinating little insight. All letters have a partner. All letters have a α 'זיווג goes with 'ח, makes 10. 'ב' goes with 'ח, makes 10. 'דיווג goes with 'ח makes 10. But 'ח is stuck in the middle without a partner. Similarly with the numbers that are in the decades. '' goes with 'ב' goes with 'ב' goes with 'ב' goes with 'פ', they all go together except for 'ב' and 'ב' that have no איריית that have no זייוג

בקר יְּשְׁכֹּן - Even though they're all by themselves and have no partner, they still stick together. There is a שלום and an אחדות between them. That was one of the greatest כלל in שלום found about אחדות and gave them a ברכה. We should continue that אחדות and that unity and שלום we could use it today. Boy, what a ברכה we could use it if we could only find some ישראל in ישראל especially today when things are so tough. But all the time, all the time, there's always been מלמד זכות on somebody else. אמן in that זכות that זכות should come. אמן in that משיח between שלום על ישראל שלום על ישראל should come. אמן.